

Ophævelsen af Glass-Steagall slog Helvedes porte op

I en udførlig artikel i Rolling Stone[1] fra 12. februar fremlægger Matt Taibbi Gramm-Leach-Bliley-loven (GLB), som ophævede Glass-Steagall i 1999, som ikke blot en national katastrofe af denne grund, men også som en lovgivning, der indeholdt adskillige skjulte »tidsindstillede bomber«, som sidenhen er eksploderet og har ødelagt tilgængeligheden af basale råvarer såsom aluminium, elektricitet, olie stadig i jorden, tankskibe, som transporterer den over havet, raffinaderier, som forvandler den til brændstof, olieledninger som leverer den; og zink, kobber, tin, nikkel, naturgas og ædle metaller. Han kalder GLB »en af de mest transformerende love i vor økonomis historie – en lov, der skulle komme til at muliggøre en større koncentration af finansiell og industriel magt, end vi har set i mere end et århundrede.«

Den »eksplosive« del af GLB var, at den legaliserede nye former for monopoler. GLB indeholdt også en forholdsregel, som tillod kommercielle banker at gå ind i enhver aktivitet, som »supplerer en finansiell aktivitet og ikke udgør en væsentlig risiko for bankinstitutioners sikkerhed eller sundhed eller finanssystemet generelt«, siger Taibbi og citerer prof. jur. Saule Omarova fra University of North Carolina, som siger, at set fra bankernes synspunkt, »anses stort set alt for at supplere en finansiell aktivitet.«

Senator Sherrod Brown (D-OH), som stemte for loven, sagde »Der var ingen, der vidste, hvor dybt ind i realøkonomien, GLB ville nå.«

Banker, der ejer interesser i forretningskæder, er blevet taget i at rigge priserne i disse industrier; dvs. JPMorgan Chase og Barclays har fået en bøde på 400 mio. dollars for

angiveligt at have manipuleret med elektricitetsforsyningen i Californien og andetsteds.

En anden tidsindstillet bombe, som GLB indførte, var en »bedstefar-klausul«, der sagde, at ethvert selskab, som blev til en bankholdingselskab efter vedtagelsen af GLB i 1999, kunne beskæftige sig med, eller kontrollere aktier i et selskab, der beskæftigede sig med, handel med råvarer. Der er ingen, der er klar over, hvad denne »bedstefar-klausul« betyder; dvs. i 2012 skrev Federal Reserve Bank i New York – den mest magtfulde gren af Fed, og den primære regulator af disse anliggender – »Det juridiske omfang af undtagelsen anses i vidt omfang for at være tvetydig.«

Taibbi bemærker, at Marc Rich, hvis benådning Bill Clinton blev voldsomt kritiseret for, da hans præsidentskab var under belejring, var en råvarehandler, der beskæftigede sig med sådanne handler, som var blevet mulige som følge af ophævelsen af Glass-Steagall. Og hvem anbefalede hans benådning? »Eric Holder anbefalede, at Rich blev benådet«, siger Taibbi.

Vend tilbage til Glass-Steagall, siger Alex Henderson i Salon

Alex Henderson fra Alternet[2] gennemgår de katastrofale bailouts (bankredninger) af de seks største »banker« i USA, som var et resultat af ophævelsen af Glass-Steagall. Nu fortæller man os, at fordi de blev reddet gennem bailout, er de vokset og er nu »For-store-til-at-lade-gå-ned!« Disse seks parasitiske banker udgør nu tilsammen 56 % af det amerikanske BNP.

Bank of America ejer 17 % af alle realkreditlån i USA og 12 % af alle amerikanske bankindsud, og for 50 billioner dollars i derivater; hvis den går ned, vil de amerikanske skatteydere »hænge på potentielle tab for 55 billioner dollars«, iflg. Matt Taibbi.

Goldman Sachs-aktiver gik fra 46 milliarder dollars i 2007 til 113 milliarder dollars i dag, efter bailout.

LPMorgan Chase modtog 25 milliarder dollars fra regeringens TARP-program i 2008, har nu aktiver for 2,4 milliarder dollars og praler med, at dets værdi svarer til 12 % af værdien af Englands økonomi.

Wells Fargo havde aktiver for 699 milliarder dollars før 2008, og har i dag for 1,4 billioner dollars.

Citigroup modtog en bailout på 45 milliarder dollars i 2008; i dag har de aktiver for 1,3 billioner dollars. De har risici i form af derivater til en værdi af 58 billioner dollars. Alt imens 1.400 banker er forsvundet siden 2008, har Citibank og andre TBTF-banker vokset sig større.

Morgan Stanley blev skabt pga. Glass-Steagall, som Morgans investeringsbank. I 2013 beløb dets totale aktiver sig til 832 milliarder dollars. Morgan Stanley har derivat-risici for 1,7 billioner dollars.

Alt imens Henderson nævner præsidenten for Dallas Federal Reserve Richard Fisher, der mener, at kommercielle banker og investeringsbanker bør adskilles, så undlader han at nævne, at der nu er fire lovforslag i Kongressen for genindførelsen af Glass-Steagall. Et blik på kræftsvulsten i de seks største banker viser, at den nu må vedtages igen.

Foto: 'Tænkeren'. Detalje af skulptur af Auguste Rodin, 'La Porte de L'Enfer' – Helvedes Port. Musée Rodin.

[1]

<http://m.rollingstone.com/politics/news/the-vampire-squid-strikes-again-the-mega-banks-most-devious-scam-yet-20140212>

[2]

http://www.salon.com/2014/02/13/6_financial_monsters_that_have_only_gotten_bigger_since_destroying_the_economy_partner/